

Na naše otázky odpovídala paní učitelka Mgr. Dagmar Mikulášková

1. Máte nějakou zajímavou vzpomínku na děti, které jste v minulosti učila?

Ano, spoustu. Tak třeba jsem učila jednu třídu v Uhřetěvsi od 4. do 9. třídy, bylo jich 31, ale byli moc prima. Dělalí jsme třídní časopis, redakční rada na vydávání časopisu sama sehnala sponzory, holky pro celou školu udělaly módní přehlídku a kluci napsali předlohu k divadelní hře pro rodiče. Když jsme měli jako třída na starosti školního Mikuláše, tak na půdě školy vytvořili „peklo“, do kterého nosili zlobivé žáky v pytlích. Tam na ně už čekal Lucifer a nabízel jim pekelné karty. Každá karta obsahovala jednu činnost pro školu (např. úklid trávníku před budovou ZŠ)...Tyhle děti prostě měly obrovskou fantazii, spoustu energie a uměly věci dotahovat do konce. Moc ráda na ně vzpomínám.

2. Chtěla jste vždycky učit? Jaké bylo v dětství vaše vysněné povolání?

Ano, chtěla. Babička mi vyprávěla, že už v 5 letech jsem jí řekla, že budu mít dvojčata a budu učitelka. Na všech rodinných setkáních jsem se vždycky starala o děti, začala jsem jezdit na tábory a pak jsem vystudovala PedF UK a začala učit.

3. Co ráda děláte ve volném čase?

Asi vám neřeknu nic nového, pravidelně cvičím jógu, jsem žákyní Paramhans Swamiho Maheshwaranandy. Moc ráda čtu, v létě jezdím na kole a v zimě na lyžích. Mám ráda výlety do přírody, kytaru a zpívání u ohně.

4. Na co ráda vzpomínáte z vlastních školních let?

Na úžasné paní učitelky, matikářku a češtinářku. Obě byly přísné, ale dokázaly nás motivovat a měly nás rády. Zažili jsme s nimi i spoustu legrace na školních výletech.

5. Co se vám na dnešních dětech nelíbí?

A naopak, co se vám na nich líbí?

Moc se mi líbí průbojnost, zapálení pro věc a dovednosti v oblasti jakékoliv moderní techniky. Také to, že se dnešní děti nestydí veřejně mluvit, zpívat, tančit. Chybí mi u některých pokora, čestnost a spolehlivost. A také úcta ke starším.

6. V jakém předmětu jste nejvíce vynikala a který vám naopak nebyl příjemný?

Na základní škole jsem milovala matematiku, český jazyk, fyziku, chemii a přírodopis. Na

střední pak účetnictví. Moc mi nešel dějepis a výtvarná výchova. Neměla jsem totiž štěstí na učitele.

7. Je něco, co byste na této škole ráda změnila?

Přidala bych v každém ročníku hodinu matematiky a hodinu tělesné výchovy.

8. Jakou knížku máte nejraději a proč?

Na to neumím odpovědět, mám obecně knížky moc ráda. Mezi mé oblíbené patří Africká královna od Forestera, Nebeská stezka od pana Tomáše, Učení lotosu od Bhante Wimaly a v poslední době mě oslovila knížka Vychováváme děti a rosteme s nimi od paní Aldortové.

9. Kdybyste vyhrála 10 milionů, co byste s nimi udělala?

Vhodně bych je investovala a až bych jich měla dost na stavbu školy, tak bych nechala postavit školu na jógových principech....

10. Povolání učitelky je psychicky náročné, odkud čerpáte sílu a energii?

Z přírody, od dětí a manžela, z jógy a hudby. Také od přátel a z pořadů pana Duška.

11. Měla jste někdy chuť nechat profesu učitelky?

Ano, občas se mi to stává. Třeba zrovna teď. Mrzí mě, že některé děti, které učím, umějí brát, ale nikoliv dávat. Velmi dobře znají svoje práva, ale nikoliv už povinnosti.

12. S kterou postavou z historie nebo současnosti byste se chtěla setkat a proč?

S Janem Amosem Komenským, chtěla bych jeho názory na výchovu slyšet přímo od něho.

Jakub Čecháček, Vojta Franz